

BLANCOR

La Veu de la Terra

Petit Taller de Cançons

Lletra: Gibert d'Artze
Música: David Melgar

El Black és un os polar
que viu en un lloc glaçat,
allà, en el Pol Nord,
on el vent és fort i blanc...
El Black va seguint l'estel
que il·lumina el mar de gel,
sempre cap al nord,
on el vent és fort i fred...
Vol caçar la seva llum
perquè el dugui cap al sud,
on la vida és plaent
i el sol brilla més calent...
Allà no hi ha tanta neu,
la claror no es fa tan breu
i tot és color...

Una terra d'escalfor...

Quan l'estel se'n va i la llum
abandona els negres ulls,
el gran os s'adorm
sota el feble sol que lluu...
I somia que és de nit,
que l'estel ha aconseguit,
que aniran tots dos
cap aquell nou món, per fi...
Quina estranya sensació,
quan travessa l'horitzó
pinzellat de núvols blancs:
com si hi hagués estat abans...!
Reconeix altres deserts
que no saben què és el fred,
i retroba els grans estels
dibuixats al mateix cel...

Però el Black, quan s'ha despertat,
sap que tot ha canviat...
Veu que l'aigua l'ha envoltat...
Un avís que l'escalfor

també pot portar dolor...